

Да приемеш предизвикателството Грюндвиг Асистентски стаж

Автор: Мария Георгиева

Около нас непрекъснато чуваме думичките “Европейски проект”. Често обаче тези думи звучат далечно, все едно от друга планета. Европейските проекти и възможности за учене, мобилност развитие обаче са и за нас, хората, които не си поставят мащабни цели като да променят инфраструктури и да променят системата на образование, а искат да променят нещо в себе си, света около себе си, подхода на работата си, организацията си. Понякога чуваме и истории на студенти или млади, заминали за чужбина да изживеят приказката на своята половин или една годишна мобилност, а понякога и повече. Възможности за развитие не само за младите и студентите, но и за възрастните, вече извървели пътя на „извоюването” на дипломата и започнали професионалните си живот. Възможности има както за професионално, така и за личностно развитие. Има и такива, които представляват хармония на двете. Една такава възможност-предизвикателство за мене беше и Грюндвиг асистентски стаж. И

макар програмата Грюндвиг да е вече част от новата интегрирана програма „Еразъм+“ (www.hrdc.bg), подобни възможности като асистентски стаж все още съществуват. Това, което е необходимо, е инициативност. Инициативност, проактивност и желание за учене, развитие, отвореност към различното, отвореност към предизвикателството.

Както в сферата на формалното – училищното, така и в сферата на неформалното образование, непрекъснато е нужен нов живот. Нови идеи, нови

методи, нови добри практики. Работещите в сферата на неформалното образование, често си задават следните въпроси: как да развият дейността на организацията си, как да подобрят програмите си? Един от възможните отговори е именно ученето от практиките на задгранични партньори или други организации.

За самата мене едно от най-невероятните неща за Грюндвиг асистентски стаж е свободата, която дава. Свобода да избереш от чии добри практики и опит искаш да учиш и да се развиеш, върху какво точно да се насочиш, в коя страна да избереш да проведеш максимум 45 седмици за да се фокусираш върху нещата, които искаш след това да промениш в своята работа, в своята собствена организация. Самата аз, ид-

вайки от неправителствения сектор, видях огромен потенциал за учене от практиките на друга организация партньор. Това и определи решението ми да кандидатствам именно за стаж в тази организация.

За мене Грюндвиг беше от самото негово начало до края на проекта ми едно предизвикателство, приключение, изживяване след което никога работата ми няма да е същата както преди. Самата аз никога няма да бъда същата. Изборът ми на страна, в която да искам да проведя стажа си не беше случаен – Трансилвания, Румъния с нейните 4 националности (румънци, унгарци, роми и саксони), живеещи заедно, за мене е една от най-интересните области в Европа, които досега съм посетила. Изборът ми на

организация също не беше случаен – организацията, в която прекарах почти 11 месеца като Грюндвиг асистент, е партньорска организация на Аутуърд Баунд България. И тъй като както приемащата ми организация в Румъния – Outward Bound Romania, така и онази в България, са част от голяма международна мрежа, то и двете работят по една и съща методология, подобни целеви групи и имат подобни стандарти. Това обаче изобщо не значи, че начинът на функциониране на две толкова подобни организации е един и същ. Културната и икономическата действителност в двете страни – България и Румъния е различна и макар да се осъществява обмен на добри практики, то отново тези практики трябва да бъдат реадптирани към реалността.

Трансилвания от своя страна е също толкова пъстра, колкото и работата ми в организацията Outward Bound Romania. Не са и малки трудностите, съпътстващи адаптацията в област, където всъщност говоримите езици са поне два (румънски, унгарски, в някои градове и немски). И точно това прави ученето още по-интересно, още по-предизвикателно. Тъй като моите основни задачи бяха както да разработвам и координирам проекти, свързани с мобилност с цел неформално обучение, така и да обучавам групи възрастни по методологията на преживелищна педагогика, беше предизвикателство понякога когато се налагаше да работя с групи, чиито език (унгарски или румънски) всъщност не говоря. Макар и много по-големия дял от работата ми да беше обучаването

на международни групи на английски език и работа по международни проекти, най-емоционалните ми спомени и преживявания са именно от работата ми с групи, чиито език всъщност не говоря!

Защо обаче да бъдем инициативни, защо да приемем предизвикателства като тези? Самата аз смятам, че е често крайно необходимо да излезем от зоната на комфорта си, от зоната на познатото, за да можем да се развием и продължим напред. Да започнем нещо ново, да научим нещо повече за себе си, да опознаем света около себе по-добре, научавайки повече за живота на други култури. Да променим нещо в работата си към по-добро, да променим нещо и в онези около нас. Да изградим сами платформа за своето учене, защото ние сме единствените, отговорни за това в собствения си живот. Да дадем вдъхновение...

